

Ewangelia wg św. Mateusza 9, 14-15

Po powrocie Jezusa z krainy Gadareńczyków podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twój zaś uczniowie nie postują?». Jezus im rzekł: «Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą postować».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. Uczyń znak krzyża i poproś Go, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobraź sobie uczniów Pana Jezusa towarzyszących swojemu Nauczycielowi. Pomyśl o momencie, który pozwolił im pogłębić znajomość z Mistrzem. Może zobaczysz, jak przysłuchują się Jego nauce, może jak są świadkami uzdrowienia albo wypędzania złych duchów. A może to będzie jakaś prywatna rozmowa jednego ucznia z Jezusem czy nawet przebywanie w Jego obecności w milczeniu. Niech to będzie taka sytuacja, w której umacnia się bliskość relacji uczniów z Panem.

Prośba o owoc: Poproś o pragnienie bycia uczniem Pana Jezusa.

1. „Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twój zaś uczniowie nie postują?” Uczniowie Jana, postępując zgodnie z tradycją pobożnych Żydów, a może również naśladując obyczaje faryzeuszy, dużo pościli. Pytanie, które zadają Jezusowi, wskazuje jednak, że nie bardzo rozumieli sens tej praktyki. Być może teraz, na początku Wielkiego Postu, postanawiasz z czegoś zrezygnować w ramach postnego umartwienia. Porozmawiaj z Panem Jezusem o tym, dlaczego chcesz podjąć ten trud.

2. „Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi?” Goście weselni nie mogą się smucić w obecności pana młodego, ponieważ udziela się im jego radość i szczęście wynikające z miłości do oblubienicy. Skoro oblubienicą Chrystusa jest Kościół, jego uczniowie są nie tylko gośćmi weselnymi, ale także Jego wybrankami. Spróbuj spotkać się z Panem Jezusem jak z najszczęśliwszym panem młodym i poproś Go, by dał Ci zobaczyć i odczuć Jego miłość.

3. „Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą postować.” Bywa, że jest nam bardzo trudno odczuwać bliskość Boga. Może być to spowodowane naszym przywiązaniem do grzechu, jakąś trudną sytuacją, która powoduje, że zamykamy się w swoim cierpieniu czy wreszcie ukryjemy się Pana z Jemu wiadomych powodów. Brak żywej łączności z Bogiem, doświadczanie Jego nieobecności i wynikające z tego zwątpienie nie tylko w Bożą miłość do nas, ale nawet w istnienie Stwórcy smuci nas i boli. Co robić, kiedy dosięga nas takie strapienie duchowe? Pan Jezus mówi: „postować”. Poproś o światło poznania, jak możesz realizować to zalecenie w swoim życiu.

Rozmowa końcowa: Zbierz wszystkie myśli, poruszenia, które miały miejsce podczas medytacji i podziękuj Bogu za wszystko, czego doświadczyłeś. Zakończ modlitwą *Ojcze nasz*.